

tillæg er det samme, som det ærede Medlems Partifælle i Udvalget har været med til at foreslaa. Det ærede Medlem kunde altsaa have sparet denne Del af sin Tale.

Poul Christensen: Jeg fik jo Svar af den højtærede Indenrigsminister paa et af de Spørgsmaal, jeg stillede, men jeg vil tilstaa, at Svaret var ikke ganske tilfredsstillende. Ministeren kom med en Udtalelse om, at man skulde lade det praktiske Liv afgøre Spørgsmaalet. I den Henseende er jeg ganske enig med den højtærede Minister, men saa synes jeg rigtignok, han bør anbefale Mindretallets Ændringsforslag og gaa imod Flertallets, thi Flertallet vil ikke lade det praktiske Liv afgøre det, men opstiller bestemte Regler, som man ikke selv er klar over i det Øjeblik, man stiller dem op. Jeg ved i hvert Fald, at adskillige af Forslagsstillerne er af den Formening, at Møbler ikke skal regnes med til Formue, men gaar den Vej at regne med Formuen paa samme Vis, som den ansættes i Henhold til Loven om Formue- og Indkomstskat, og i saa Tilfælde vil jeg ogsaa kunne forstaa Ændringsforslaget. Hvis man skal følge den højtærede Minister i, at Møbler skal regnes med, forekommer det mig, at Nedsættelsen fra 10,000 Kr. til 8,000 Kr. for gifte Folk er ganske urimelig, men hvis man ikke regner Møbler med til Formue, kan jeg bedre forstaa dette Ændringsforslag. Jeg vilde gerne her ved Sagens anden Behandling have haft en Udtalelse af den ærede Ordfører om, at man vilde se at faa klaret dette Spørgsmaal inden tredie Behandling, fordi jeg tror, det trænger i høj Grad dertil, for at vi ikke, hvis dette Lovforslag gaar igennem — det gør det maaske ikke, men hvis det gør det —, naar vi skal til at gennemføre Loven, handler ud fra de forskelligste Forudsætninger Landet over.

Jeg beklager ikke, at jeg ikke fik Svar paa mit andet Spørgsmaal. Jeg antager, at Forslagsstillerne og den højtærede Minister er enige i den Betragtning, jeg gjorde gældende, at her er sket en Realitetsændring, der betyder meget. Medens den højtærede Ministers Forslag gik ud paa, at hvis den af ham foreslaaede „Indtægt eller Formue“ blev overskredet, kunde vedkommende ikke være i Sygekassen, staar der nu „Indtægt og Formue“. At baade Indtægtsgrænsen og Formuegrænsen skal overskrides, førend vedkommende behøver at gaa ud af Sygekassen, er en meget betydelig Realitetsforskel, men jeg hilser det med Glæde, thi derved bliver det muligt for

Lønarbejdere at forblive i Sygekasserne, selv om deres aarlige Indtægt i et eller flere Aar gaar op over det her fastsatte, naar blot Formuen ikke tillige overstiger det i Loven fastsatte Beløb. Altsaa den Tavshed, man har bevaret overfor dette Spørgsmaal, er for mig et Vidnesbyrd om, at man er enig i den Betragtning, at det, der er sket, er en Realitetsændring af det af Ministeren foreslaaede.

J. Andersen: Under denne Sags første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at der i Ministerens Forslag stod, at Størelsen af Indtægt eller Formue ikke maatte overstige de fastsatte Grænser, og som det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) nu gjorde opmærksom paa, er Ordene „Indtægt eller Formue“ foreslaaet ændret til „Indtægt og Formue“. Denne Ændring fra „eller“ til „og“ er vistnok, som det ærede Medlem fra Sorø nævnedes, en Realitetsændring, og hvis den ikke var det, vilde der ogsaa komme højt aparte Forhold ud af det, som det ærede Flertal har foreslaaet, navnlig naar man ser hen til, at den højtærede Minister lige har fortalt os, at det er hans Mening, at Møbler er en Formue, der skal medregnes ved Skønnet om, hvorvidt en Person kan forblive i en Sygekasse. Tænk man sig to Familieforsørgere, hvis Forhold ellers er ens i Henseende til Børneanstallet osv., og af hvilke den ene har en Formue paa tæt ved 8,000 Kr., hvoraf f. Eks. de 2,000 Kr. er Værdi af Møbler, og en Aarsindtægt af omkring 1,200 Kr. — jeg tænker altsaa her paa Folk paa Landet —, medens den anden intet ejer ud over Møbler til ca. 1,000 Kr.s Værdi, altsaa det nødtørftige, og har en Aarsindtægt af omkring 1,300 Kr., vil den, der har 8,000 Kr.s Formue, kunne forblive i Sygekassen og faa Statstilskud til sin Forsikring, medens den anden, der ingen Formue har, ud over disse faa Møbler, men en Aarsindtægt af ca. 100 Kr. mere end hin, ikke kan faa Statsunderstøttelse til sin Sygeforsikring. Det vilde være saa fuldkommen vildt, at jeg godt kan forstaa, at man er kommet til det Standpunkt, at det skal være baade Formuen og Indtægten, der skal overstige Grænserne, hvis vedkommende skal udelukkes.

Den højtærede Minister henviste til, at København og Byerne kunde f. Eks. ækvivalere det Beløb, Kommunerne ude paa Landet yder gennem Kørselshjælp paa en eller anden Maade, hvorved Tilskuddet, saaledes som det nu foreslaaes, vilde